

Voorjaarstrip 2016 DEEL 3 Van Osetno, Polen tot Rimovice, Tsjechië

Woensdag 27 april in de loop van de middag bereikten we, redelijk gaar van de rit, de camperplaats in het gehucht **Osetno** in het hart van Polen. Het weer zat nog steeds niet echt mee, maar in de inmiddels uitgebreide "**Saloon**" met het heerlijk ouderwets houtkacheltje goed toeven.

De camperplaats was weer verbeterd. Niet luxe, wel functioneel. Er is een mooie douche, toilet, keukentje, gelegenheid om een wasje te draaien, een sani-loospunt en WiFi, kortom eigenlijk alles wat een camperaar zoekt. Door de inspectie van ACSI en NKC zijn ze goed bevonden.

Voor mensen die willen stadboemelen, luxe zoeken of in restaurant willen eten is het niet de plek, voor natuur- en rustliefhebbers eens te meer. Ook voor kinderen is het een Walhalla en gastvrouw Uszi (*Poolse, spreekt Nederlands*) en gastheer Jacques (*Nederlander*) doen hun best het gezellig te maken.

Toen wij er in 2015 waren doneerden wij vanwege de ingebruikname van het kippenhok kip Els en haan Fred. Zij hebben inmiddels dochters en één van hen zit op eieren dus worden we vermoedelijk kippen-Oma en Opa gedurende het verblijf.

Jawel! Op de derde dag van ons verblijf hipten 6 minikuikens door het speciaal ingerichte geboortecentrum, angstvallig bewaakt door de zorgzame kloek.

Mondjesmaat verschenen er wat campers. Wij waren de derde bezoekers van dit seizoen.

Als eerste 'nieuwelingen' arriveerden een Nederlands echtpaar, verwoede 'vogelaars' of, zo u wilt, ornitologen, die hun hart ophaalden met het zoeken en bekijken van de vogels en vogeltjes. Ze waren erg enthousiast toen ze in de omgeving een broedende kraanvogel ontdekt hadden.

Gelukkig hadden zo ook nog tijd voor een babbel, zonder dat is er voor ons niks aan.

Ook Belgen uit regio Gent hadden de camperplaats weten te vinden en na het vertrek van de vogelaars kwam een Nederlands camperbusje, bemand met vader, moeder en hun 16-jarige dochter. Zij waren op de terugweg vanuit Finland. Met hen hadden we geanimeerde gesprekken in de 'saloon' waaraan de dochter, ondanks haar jeugdige leeftijd al behoorlijk bereid, actief deelnam.

Het was ons al opgevallen tijdens de reis dat er opvallend weinig campers onderweg waren. Dit zal de reden zijn dat het seizoen op de camperplaats maar traag opgang kwam.

Wij stonden inmiddels al dik 3 weken toen er een Italiaanse camper aankwam. Deze aardige mensen nodigden ons uit voor de maaltijd met spaghetti Bolognese originele con parmenzan, begeleid met vino del casa uit hun streek, regio Triëste. De volgende dag toverde de signora ook nog een versgebakken appeltaart uit haar camper! Smullen!

Een apart fenomeen: Mevrouw Uszi van de camperplaats hield bij hun kapelletje een Maria-noveen: 9 dagen elke avond een uitgebreid gebed, begeleid door Poolse Maria-liederen.

Ondertussen doodde Fred de tijd met hand- en spandiensten zoals grasmaaien, helpen met klussen en websiteprobleempjes.

Els ging vaker met Uszi inkopen doen in de verder gelegen stadjes.

Zo stonden we inmiddels al een lange tijd in Osetno.

De reden was o.a dat we de processie op 16 mei wilden meemaken. Hierbij zouden naar schatting zo'n 100 a 120 mensen uit omliggende dorpen hun kapelletje aandoen.

Gastgevers Jacq en Uszi voorzagen de deelnemers van spijs en drank. Mooie ervaring!

Er was een Fiatje voor ons ter beschikking maar die moest eerst even naar de dokter. Toen deze klaar was maakten we op 20 mei een prachtige toer door de omgeving, een ritje van circa 60 km door het mooie landschap van de Masuren.

Tussen alle bedrijven door werd er ijverig gewerkt op de camperplaats. Het gras, je zag het groeien, werd regelmatig gekortwiekt en er werd gewerkt aan een verbeterd loospunt voor de sani-service.

Ook werden diverse daken voorzien van een nieuwe deklaag om lekkages te stoppen.

Zo hobbelden we naar de party op zaterdag 28 mei toe, de reden waarom we zolang werden 'vastgehouden', om daarbij kennis te maken met familie en vrienden van Jacques en Uszi.

Een aardig feest, de mensen amuseerden zich prima met eten, drinken, dansen en de polonaise. Niet helemaal ons ding maar wij vermaakten ons door te kijken naar de enthousiaste bedrijvigheid.

Grappig om te zien dat men zich door een regenbui niet naar binnen liet jagen, men danste vrolijk door. In de vroege avond vertrokken veel van de gasten omdat ze nog een lange thuisreis voor zich hadden. Bij het invallen van de schemering ging het verbazend goede 3-mans orkestje ook inpakken en kort daarna keerde de landelijke rust weer terug.

Zondag 29 mei waren we al redelijk vroeg wakker en bezig de camper weer reisklaar te maken.

Er werd uitgebreid afscheid genomen van Jacq, Uszi en haar familieleden en rond tien uur werd het paradijsje verlaten. We gingen naar **Torun**, de stad waar we al eerder waren en de **campercamping Tramp** ons bekend was. Tijdens twee overwinteringen hadden we, puur toevallig, 2 Poolse mensen leren kennen en een losse afspraak gemaakt dat als we in de buurt waren.....

We meldden per sms dat we in Torun stonden en kort daarna werden we door hen afgehaald om in hun mooie huis en tuin enkele uren zéér verwend te worden. Zij waren ontroerd want hadden eigenlijk niet verwacht dat we ons ooit zouden melden. Emilia en Henryk spraken beide Duits.

Ze waren alleen een klein beetje boos dat we de camper niet bij hun hadden gezet en een paar dagen bleven! Fred had wel gezocht via GoogleMaps of hij hun adres, circa 10 km buiten Torun, kon lokaliseren, ook gevraagd naar coördinaten maar die hadden ze niet vandaar de keuze voor CP Tramp. Tegen de avond werden we weer bij de camper afgeleverd met de belofte volgende keer ècht langer te blijven en de camper bij hun te plaatsen. Alweer een leuke ervaring.

Maandag 30 mei zou het een stevige rit worden want ondanks lang zoeken en snuffelen in onze documentatie vonden we geen CP die ons aanstond. Zo prikten we dan het bergdorpje **Karlov** waar een parking-met-camperpermissie in een natuurreservaat ligt, dit was een vermelding op de website van campercontact.com. De coördinaten in de navi gestopt en opweg. De eerste kilometers door heerlijk landschap maar dat de navi ons midden door de grote en drukke stad Wroclaw stuurde was geen leuke verrassing! Ruim een uur in broeierige hitte hadden we nodig om door de zeer drukke stad te ploeteren..... Hierna begon het landschap weer mooi te worden, aan de horizon verschenen de bergen, volgens ons het **Erzgebirge**. De navi had haar grapjesdag..... Zij dirigeerde ons een weg in die ruim 10 km bergop, zeer smal en in ongelofelijk slechte staat was.

Zolang we camperen, 12 jaar, hebben we nog nimmer zo'n slechte weg gehobbeld! Keren? Daar was geen plaats voor! Heel regelmatig naar de eerste versnelling schakelen om minder dan stapvoets de kuilen te trotseren. Dit noemen we 'peentjes zweten'! Uiteindelijk bereikten we dan toch **Karlov** waar we voor 15 Zlotys (€ 3,75) op een parkeerplaats mochten overnachten. O ironie: Er voerde ook een heel behoorlijke asfaltweg naar de plek! Troost voor de volgende dag! Na deze enerverende rit van ruim 400 km wilde het slapen wel lukken!

Maandag 31 mei daalden we -heel lang- af naar de Pools-Tsjechische grensplaats Nachod, een landschappelijk schitterende route. Nog ongeveer 100 km te gaan en we zouden onze stek bij vrienden bereiken. Zij wonen in het mini-gehucht Rimovice, globaal halfweg Praag en Brno.

Een prachtig weerzien. Onze laatste ontmoeting was in januari in het Spaanse Calpe.

Zij zijn druk met het aanleggen van een camperplaats en tussenbei wordt ook hun zéér oude huis nog verder gerenoveerd en verbouwd. De voorgaande twee zomers hadden we hier ook al meegewerkt, dat zouden we dit derde jaar ook weer doen.

Marc en Monica hopen hun CP voor 20 a 25 campers in 2017 klaar te hebben, tot die tijd zal er nog veel werk verzet moeten worden en zijn ze blij met onze helpende handen. Gelukkig werd er ook tijd vrij gemaakt voor leuke dingen en gezelligheid. Hoelang we er dit jaar bleven? Dat leest u in volgend verslag!